

આત્મ સં. ૮૮ (ચાલુ) વીર સં. ૨૫૦૯
વિક્રમ સંવત ૨૦૩૯ ચૈત્ર

: શ્રી મહાવીર જિન સ્તવન :

લે. પ. પૂ. આનંદધનજી મ. સા.

- ૧ વીર જિનેશ્વર ચરણે લાગું, વીરપણું તે માણું રે,
મિથ્યા મોહ તિમિર ભય લાગું, જિત નગારું વાગ્યું રે વીર.
- ૨ છઉમથ્ય વીરજ લેસ્થા સંગે, અભિસંધિજ મતિ અંગેરે,
સુક્ષ્મ થૂલ ક્રિયાને રંગે, યોગી થયો ઉમંગેરે વીર.
- ૩ અસંખ્ય પ્રદેશે વીર્ય અસંખો, યોગ અસંખિત કંખે રે,
પુદ્ગલ ગણ તેણે લેશુ વિશેષે, યથાશક્તિ મતિ લેખેરે વીર.
- ૪ ઉત્કૃષ્ટે વીરજને વેસે, યોગ ક્રિયા નવી પેસે રે,
યોગતણી ધ્રુવતાને લેસે, આત્મ શક્તિ ન ખેસેરે વીર.
- ૫ કામ વીર્ય વશે જેમ લોગી, તેમ આત્મ થયો લોગી રે,
સૂરપણે આત્મ ઉપયોગી, થાય તેહ અયોગીરે વીર.
- ૬ વીરપણું તે આત્મ ઠાણે, જાણ્યું તુમચી વાણે રે,
ધ્યાન વિનાણે શક્તિ પ્રમાણે, નિજ ધ્રુવ પદ પહિચાણેરે વીર.
- ૭ આલંબન સાધન જે ત્યાગે, પર પરિણતિને ભાગે રે,
અક્ષય દર્શન જ્ઞાન વૈરાગે, આનંદધન પ્રભુ જાગે રે વીર.

(અનુસંધાન પેજ ૧૧૦)

પુસ્તક : ૮૦]

એપ્રિલ : ૧૯૮૩

[અંક : ૬

પ્રકાશક : શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગર

અનુક્રમણિકા

ક્રમ	લેખ	લેખક	પૃષ્ઠ
૧	મનની અવળાઈ	‘કવિ’	૧૦૧
૨	પ્રભુ મહાવીરજી સમવસરજીની રચના	પૂ. ગુણચંદ્ર ગણિ,	૧૦૨
૩	મનવો ચંડાળ	—	૧૦૪
૪	સુખદ વિસ્મૃતિ	અનુ. પી. આર. સલોત,	૧૦૬
૫	અદ્ભુત ઔષધિ	—	૧૦૭
૬	શાન્ત સુધારસ	રચયિતા પૂ. ઉપા. શ્રી વિનયવિજયજી મ.સા.	૧૦૮
૭	આઠ દષ્ટિઓ	મુનિશ્રી હરિભદ્રસાગરજી મં.સા.	૧૧૧
૮	જૈન ધર્મની બાળપોથી	પં.ન્યાસ પૂર્ણાનંદ વિજય (કુમારશ્રમણ)	૧૧૩
૯	મન	રતિલાલ માણેકચંદ શાહ	૧૧૬

હું સાગર કિનારે બેઠો હતો. અનંત જળરાશી પર ડોલતી એક નૌકા પર મારી નજર પડી. ધ્યેય હીન ડોલતી નૌકા જોઈ મને પણ જીવન સાંભરી આવ્યું. જીવન પણ નૌકા જેવું છે ના....? ખંદરનાં નિર્ણય કર્યા વિના જે જીવન નૌકા લાંગર ઉપાડે છે, અને અનંત સંસાર સાગરમાં અંપલાવે છે, તેના માટે વિનાશ જ નિશ્ચિત છે, તેમ પછી સંસાર સાગરમાં જ ભમ્યા કરે છે....

અહિંસા જેવી શક્તિશાળી વસ્તુ દુનિયા ભરમાં કોઈ નથી આ ત્રણ અક્ષરમાં તે કેવું દૈવત ભર્યું છે કે જગતની સર્વ સુંદર ભાવનાઓ આમાંથી જન્મે....? અહિંસા ઉપર આખી દુનિયાનું મંડાણ....? પ્રેમ આમાંથી જન્મે, વિશ્વ વાતસલ્ય આમાંથી જાગે, અને વિશ્વેશ્વરની ભાવના પણ આમાંથીજ ઉદ્ભવે....? અહિં અહિંસાનું કેવું અમુલ્ય મહાત્મ્ય....

આર્પવાણી

❖ જેને કોઈ પણ મિત્ર નથી અને કોઈ પણ શત્રુ નથી, જેને કોઈ પોતાનો નથી કે કોઈ પરાયો નથી, જેનું મન કષાયથી મુક્ત છે અને ઇંદ્રિયાદી વિષયોમાં અનાસક્ત છે એ વ્યક્તિ શ્રેષ્ઠ યોગી છે.

❖ પાપનો વિચાર કર્યા વિના જ તું જેનું નિત્ય પોષણ કરે છે એ શરીર શું તને સદાકાળ ઉપયોગમાં આવશે ? શરીરરૂપી ધૂર્ત તો જગતમાં દરેકને છેતરે જ છે !

❖ કષાય કરવાથી તને કેટલું સુખ થાય છે અને કષાય છોડવાથી કેટલું સુખ થાય છે એના તકાવતતો વિચાર કરીને બેમાંથી એકનો પસંદગી કરી લે.

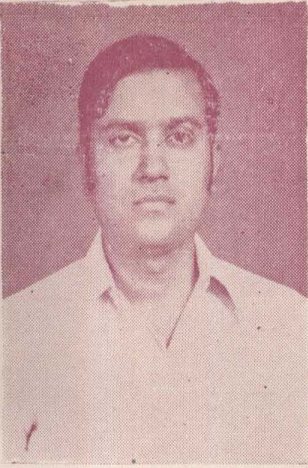
❖ તપ કરવો તો ઘણો સરળ છે પણ માન છોડવું તો જરાયે સહેલું નથી માત્ર તપ તપવાથી મોક્ષપ્રાપ્તિ નથી થતી મોક્ષપ્રાપ્તિ તો માનના ત્યાગથી થાય .

491

સંસ્થાના નવા પેટ્રન સાહેબ

શ્રેષ્ઠીવર્ય શ્રી અનંતરાય ગીરધરલાલ શાહની

જીવન ઝરમર

ભાવનગર પાસે જસપરા નામનું ગામડું. ત્યાંના વતની શ્રી ગીરધરલાલ જીવજીલાલ નાનપણથીજ મુંબઈ આવેલા. શુન્યમાંથી સર્જન કરી મખમલ, ગરમકાપડ વિગેરે ટોપીમાં વપરાતા માલના મોટા વેપારી તરીકે ખ્યાતનામ બન્યા. તેમની દુકાન મુંબઈમાં પારસીગલ્લીમાં, જ્ઞાતિમાં, સંઘમાં દરેક કાર્યમાં આગેવાની ધરાવતા એનો પડકાર તો બાણે સીંહની ગર્જના. સવ્યાહ અને નિડરતાથી ગમે તેને સાચું કહેતા અચકાય નહીં. કોઈ પણ દુઃખી કે દરદી જોઈને હૈયું દ્રવી ઉઠે અને તેનું દુઃખ દુર કરે-ત્યારે જ એને નીરાંત વળે ગીરધરભાઈ અને ગજરાબેનને ત્યાં ૧૯૪૨ના ઓગસ્ટની ૪ તારીખે મુંબઈમાં શ્રી અનંતરાયભાઈનો જન્મ થયો બાળ વયથી જ બુદ્ધિશાળી અને અભ્યાસમાં ખંતિલા હતા મેટ્રીક સુધી અભ્યાસ કર્યો પણ મન તો વેપારમાં જ મહાલ હતું. પિતાશ્રી ગીરધરભાઈ સાંજને સમયે મહાવીરસ્વામીને દેરામરે દર્શન કરવા

ગયા ભાવપુર્વક દર્શન કરી નીચે ઉતર્યાને પગથીયા પાસે જ પડીગયા. ઘરે લાવ્યા બાદ સ્વર્ગે શીધાવ્યા. ૧૫/૧૬ વર્ષની કુમળી વયે માથે આવી પડેલ જવાબદારી દુકાનનો, ઘરનો કુટુંબનો કારભાર સંભાળી લીધો, વેલવેટની લાઈનના વેપારી ઉપરાંત એક મોટા ઉદ્યોગપતીની ગણતરીમાં મશહુર બન્યા અત્યારે ચાર ચાર મીલોમાં ડાયરેક્ટર છે. તેઓ ધંધામાં પ્રવિણ છે તેવા જ સેવાના ક્ષેત્રે પણ કાર્યશીલ છે, ગુપ્તદાન દ્વારા લેનારનું ગૌરવ સાચવીને નિરભિમાન પણે સીદાતા સ્વામીભાઈઓની અપૂર્વ સેવા કરી રહ્યા છે.

તાલધ્વજ વિદ્યાર્થીગૃહમાં માનદ્ મંત્રી તરીકે, શ્રી ઘોઘારીવિશ્વા શ્રીમાળી જ્ઞાતિમાં માનદ્ મંત્રી તરીકે, શ્રી ઘોઘારી જૈન દવાખાનામં ટ્રસ્ટી તરીકે, તેમજ નાની મોટી અનેક સંસ્થામાં ત્રિવિધા સેવા અર્પણ કરી રહ્યા છે. કેળવણી ક્ષેત્રે માતૃભૂમી જસપરામાં એમના તરફથી હાઈ સ્કુલનું નિર્માણ થયેલ છે, ધાર્મિકક્ષેત્રે ભાવનગરમાં શાસ્ત્રીનગરમાં જિનમંદિરનું ખાતમુહુર્ત-શિલાસ્થાપન, એમના હાથે થયેલ છે. એકદેરીમાં પાંચ પ્રતિમાજી એમના પરિવારે બિરાજમાન કરી મહાન લાભ લીધો છે. એમના ધર્મપત્ની અ.સૌ.-દીનાબેન પણ દરેક કાર્યમાં પૂરતો સહકાર આપી પોતાનો ધર્મ બજાવી રહ્યા છે. એમને ૧ પુત્ર અને ત્રણ પુત્રીઓ છે. પૂજા પ્રતિક્રમણ સામાયિક તથા તપજપમાં પૂરતો રસ લે છે,

ભાઈ અનુભાઈની શાંતિથી સમજાવવાની રીત કુશાય બુદ્ધી, પરોપકાર દ્વારા પ્રભાવશાળી બન્યા છે. ઉત્તમ સંસ્કારી પુસ્તકો વાંચવાનો અને સ્વાધ્યાય કરવાનો એમને ખૂબ શોખ છે પ્રેમ છે. એમના માતૃશ્રી પણ ખુબજ ધર્મીષ્ટ આત્મા છે માતૃશ્રી પ્રત્યેની ભક્તી અને પ્રેમ અજોડ છે. આવી એક સજ્જન વ્યક્તિ સભાના પેટ્રન થવાથી ખૂબજ આનંદ થાય છે.

3154

સંસ્થાના નવા પેદ્રન સાહેબ

શ્રેષ્ઠીવર્ય શ્રી મહીપતરાય જાદવજી

જીવન ઝરમર

ભાવનગરના વતની શાહ સોદાગર શેઠ જાદવજી નરશીદાસ એક મશહુર નામાંકીત વેપારી હતા. જેમની પેઢીએ રાજકોટ-જામનગર વેરાવળ-જુનાગઢ-સાંગલી-કાલપી-મુંબઈ ઇત્યાદિ શહેરોમાં ધમ-ધોકાર ચાલતી હતી. વેપારી આલમમાં જેનું નામ એટલું પ્રખ્યાત હતું કે અનેક શહેરો-ગામો અને ગામડાઓમાં વેપારીઓ એમને ત્યાં વેપાર કરવા આવતા-વાયદાનું હાજરનું કમિશનનું કામકાજ બહુ ઓછા કમિશને અને પ્રમાણિક રીતે એમને ત્યાં થતું એમની કીર્તિની સુવાસ ચારેકેર ફેલાયેલી.

એમના ત્રણ પુત્રો હતા તેમાં શ્રી મહીપતભાઈ સૌથી નાના પુત્ર હતા. તા. ૯-૬-૨૪ ના મંગળ દિવસે એમનો જન્મ થયો હતો. માતૃશ્રી હેમકુંવરબેનમાં નામ એવાજ ગુણુ હતા. વ્યવહારિક અભ્યાસ મેટ્રીક પાસ કરી અઠાર માસની વયમાંજ પિતાશ્રીના ધંધામાં જોડાઈ ગયા. કુશાચ બુદ્ધિ, ચીવટ, ખત અને ઉત્સાહથી જોત જોતામાં ધંધાનો મોટા ભાગનો કારભાર મહીપતભાઈએ સંભાળી લીધો. પ્રગતિના પંથે વિકસાવી વેપારી સમાજમાં આગવું સ્થાન પ્રાપ્ત કર્યું.

તેઓ સુશ્રાવક શ્રેષ્ઠીવર્ય શ્રી ત્રિભોવનદાસ હરખચંદ ખાંડવાલા અને સુશ્રાવિકા ધર્માનુરાગી જડીબેન ત્રિભોવનદાસના સુપુત્રી શ્રીમતી વિજયાબેન સાથે લગ્નચંચીથી જોડાયા. વિજયાબેન ખુબજ પ્રેમાળ અને શાંત સ્વભાવના હોવા ઉપરાંત સેવાના પરોપકારના અને ધર્મના કાર્યમાં સદાને માટે એક સાચા સાથીદાર પણ છે એમની દરેક પ્રેરણા શ્રી મહીપતભાઈને જીવનમાં અત્યંત ઉપયોગી અને માર્ગદર્શક હોય છે.

ઈ. સ. ૧૯૫૦ માં પિતાશ્રી જાદવજી શેઠનું સ્વર્ગગમન થયું અને છત્ર છાંયા ગુમાવી. ૫ઠી ૧૯૫૨માં મહીપતભાઈ ભાઈઓમાથી છુટા થઈ સ્વતંત્ર ધંધાની શરૂઆત કરી. ત્યાર પછી ૧૯૭૨ થી હાજર માલના ધંધામાં પડયા અને ૧૯૭૬ થી કેમીકલ્સનો ધંધો વિશાળ પાયા ઉપર ચલાવી રહ્યા છે. ધંધાના એવા ખેલાડી કે જમે તે ધંધામાં ઓતપ્રોત થઈ જાય ધંધા કરતા એ અધિક એમનું સામજિક જીવન ખૂબજ અનુમોહનીય અને પ્રશંસનીય છે.

૧૯૫૪ માં જૈન ઉદ્યોગગૃહના કાર્યકર્તાઓએ મહીપતભાઈની સેવાની માગણી કરી. કાર્ય-વાહક સમિતિમાં લીધા-અને જોત જોતામા ઉદ્યોગ ગૃહની શાન અઢલી નાંખી-એમના જોડાયા.

પછી સેંકડોની સંખ્યામાં બંદેનોને કામ મળવા માંડ્યું અને સંસ્થાકીય સ્થિતિ પણ સદ્ગત થઈ ગઈ. સંસ્થામાં ૧૫ વરસ સુધી મંત્રી પદે રહીને સેવા આપી-સેંકડો બહેનોના અંતરની આશિશ લીધી તદ્દઉપરાંત બળાશ્રમ કમિટીમાં ગુરુકુળ કમિટીમાં ટ્રસ્ટી તરીકે, તાલધ્વજ બાળ વિદ્યાર્થી ગૃહની કમિટીમાં રહીને તન મન ધનથી સેવા આપતા રહ્યા. બોમ્બે સીટીઝન્સ કમિટીમાં, મેયર રીલીફ કમિટીમાં તેમને માન ભર્યું. સ્થાન મળ્યું-વળી બોમ્બે ઓર્થલ સીડઝ એસોસિએશન જેવી માતબર સંસ્થામાં આઠ વરસ સુધી ડાયરેક્ટર તરીકે સૌથી વધુ મતે ચુંટાઈને સેવા આપી-અગાત્રી તીર્થ જૈન ટ્રેસાસરમાં ત્રણ વરસ ટ્રસ્ટી તરીકે રહ્યા. કેળવણી ક્ષેત્રે શકુંતલા જૈન હાઈસ્કૂલ કમિટીમાં બેડાઈ મહત્વની સેવા આપી,

મહારાષ્ટ્ર સરકારે તેઓને ૧૯૭૦ માં જે. પી. નો ઇલકાબ આપી સન્માન્યા ત્રણ વરસ જે. પી. રહ્યા એલ ઇન્ડીઆ જૈન કોન્ફરન્સ પાલીતાણા અધિવેશનમાં મંત્રી પદે તેમની વરણી કરી જેમાં સાત વરસ સુધી સેવા આપી.

આમ અનેક સામાજિક ધાર્મિક અને વ્યાપારિક સંસ્થામાં સેવાભાવી કાર્યકર તરીકે સુંદર સેવા બજાવી પોતાની બુદ્ધિ-શક્તિ અને ઉદારતાનું યોગદાન આપેલ છે. મહાવીર વિદ્યાલયમાં પણ તેઓ પેટ્રન છે.

શ્રી મહીપતલાઈએ પુરુષાર્થ અને પુણ્યોદયથી પ્રારબ્ધ અને પ્રસન્નતા સંસ્કારિતાના ક્ષેત્રે ધણું ઉચ્ચસ્થાન મેળવી જીવનને સુવાસિત કર્યું છે. તેઓને ત્રણ પુત્રો પુત્રવધૂઓ અને એક પુત્રી છે. બધા સંસ્કારી અને સુશિક્ષિત છે. બધાનો સંપ આદરણીય છે. આ સભાના પેટ્રન બનવાથી સભા ગૌરવ લે છે.

સંસ્થાના નવા પેદ્રન સાહેબ

શ્રીમાન રાજેન્દ્રકુમાર મગનલાલ મહેતાની

જીવન ઝરમર

જૈન શાસન, જૈન ધર્મ, અને ભક્તિમાં શ્રદ્ધા ધરાવનાર વિનય અને વૈયાવચ્ચ જેવા ગુણોથી જેમનું વ્યક્તિત્વ ઉજ્જવળ બન્યું છે તેવા શ્રેષ્ઠીવર્ય શ્રી રાજેન્દ્રકુમાર સૌરાષ્ટ્રમાં સાવરકુંડલા પાસેના શ્રીકાદ ગામના વતની છે. હાલ આકોલા (વિદર્ભ) માં વસે છે.

ગ્રામ્ય ભૂમિની સરળતા અને પિતાશ્રી મગનલાલે સિચ્ચન કરેલા ગુણોથી અલંકૃત છે. માતા જયકુંવર જેનની પ્રેરણાથી અભ્યાસમાં રત બન્યા અર્વાચીન સમયની ઉપાધી B. Com. L.L. B. સંપાદન કરી છતાં પશ્ચિમના વાયરાથી અલિપ્ત રહ્યા છે. કુટુંબ વાન્સલ્યના પ્રવાહથી કુટુંબી જનોના હાર્દને ભીંજવી દીધા છે. પરિણામે સહુના બહાલસોયા બન્યા છે.

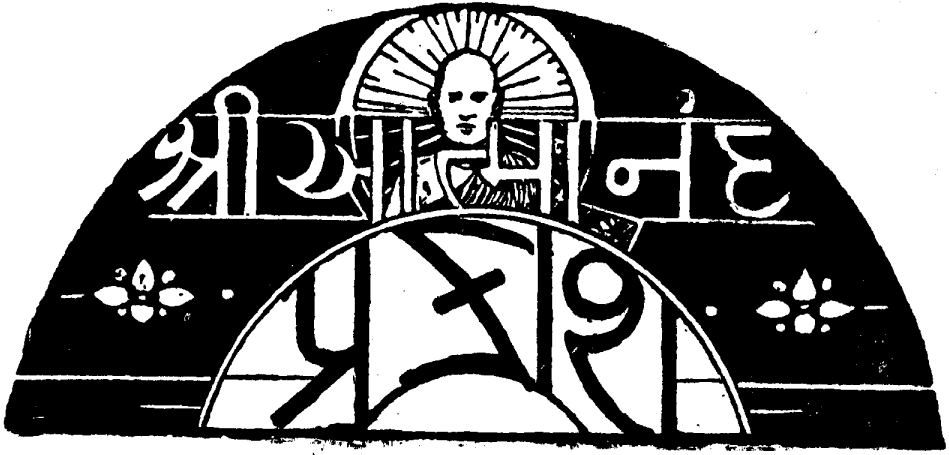
ધાર્મિક અભ્યાસ બે પ્રતિક્રમણ સુધીનો છે. પણ તીર્થયાત્રા અને પ્રભુભક્તિના ભાવથી કુટુંબીજનોને સારા એવા તીર્થસ્થળોની સુવિધા પૂર્વક યાત્રા કરાવી છે શક્તિ મુજબ તીર્થસ્થળોમાં સારી એવી દાન સરિતા વહાવી છે. છતાં નામના પ્રત્યે બેપરવા રહ્યા છે.

આકોલામાં તેમની માતબર પેઢી ચાલે છે પુરૂષાર્થ અને બુદ્ધિના સમન્વયથી ધંધામાં સારો એવો વિકાસ કર્યો છે.

શ્રી જૈન દેરાસર તથા સામાજિક સંસ્થાઓ સાથે કારોબારીના સભ્ય તરીકે સંકળાયેલા છે. સુંદર વહિવટના આગ્રહી છે. તેમના પત્ની શ્રી કુમુદબહેન ધાર્મિક કાર્યોમાં પ્રેરણારૂપ છે. સામાજિક ક્ષેત્રે સુંદર સહકાર આપે છે. તેઓશ્રીને ત્રણ પુત્રો છે.

આ રીતે સામાજિક તેમજ ધાર્મિક ક્ષેત્રે શક્ય તેટલું બધું કરી રહ્યા છે. આ સભાના નવા પેદ્રન બનતાં, સહુ હર્ષની લાગણી અનુભવે છે.

તંત્રી : શ્રી પોપટલાલ રવજીભાઈ સલોત

વર્ષ : ૮૦]

વિ. સં. ૨૦૩૯ ચૈત્ર : અપ્રિલ-૧૯૮૩

[અંક : ૬]

મનની અવળાઈ

(ચાખખા)

મન તો ધૂલ્ય તણું ખાનાઈં રે,
 જીવનું કહ્યું નહીં માનનાઈં ટેક
 પાપ બંધાવી આત્મ રાજને વળી,
 પોતે રહે જઈ ન્યાઈં
 હરામખોરને હાંકલી, રાખજે,
 માત બગાડશે તાઈં રે મન
 નાગ જઈ જેમ કાટે મનુષ્યને,
 ખાલી મોઢું જેમ ખાઈં,
 પાપનો પોટલો બંધાવી જીવને,
 તેમ તે મન મારનાઈં રે મન,
 દેહ નગરીનો રાજ જે જીવ તેમાં,
 મન કહે રાજ માઈં,
 પ્રજા થઈ રાજને દંડે,
 એ તો સો મણુ તેલે અંધાઈં રે મન
 'કવિ'

પ્રભુ મહાવીરસ્વામીના

સમવસરણુની રચના

(શ્રી મહાવીર ચરિત્ર)

લે. પૂ. ગુણચંદ્ર ગાંધી

અસંખ્ય કોટિ દેવો વડે પરિવરેલા, દેવોએ વિકુર્વેલા કોમળ સ્પર્શવાળા નવ સુવર્ણ કમળ ઉપર અનુક્રમે પાદયુગલને સ્થાપન કરતા, દેવોના ઉદ્યોતવડે અંધકારનો નાશ થયેલ હોવાથી, દિવસની જેમ પદાર્થનો સમુહ પ્રગટ રીતે બાણનામાં આવતો હતો તેવી રાત્રેના સમયે પણ તીર્થંકર શ્રી મહાવીર સ્વામી બાર યોજન દૂર રહેલી મધ્યમા નામની નગરી તરફ જવા લાગ્યા.

તે નગરીની પાસે મહાસેનવન નામના ઉદ્યાનમાં દેવોએ સમવસરણુની રચના કરવાનો પ્રારંભ કર્યો.

(૧) અંક યોજન પ્રમાણુ પૃથ્વી ભાગમાંથી કચરાનો સમૂહ દૂર કર્યો.

(૨) હરિચંદનના સુગંધી રસના છાંટાવડે ધૂળનો સમૂહ શાંત કર્યો.

(૩) પાંચ પ્રકારના રત્નો વડે મોટું પીડિકાબંધ રચવામાં આવ્યું, આ કાર્ય હર્ષઉલ્લાસ પામતાં વ્યંતર દેવો કરે છે.

(૪) વૈમાનિક દેવોએ પંચરંગી રત્નમય અને વિશાળ દરવાજા તથા કાંગરાએ કરીને મનોહર ગઢ બનાવ્યો.

(૫) જ્યોતિષી દેવોએ ચોતરફ પ્રસરતા કિરણોના સમૂહ વડે આકાશના વિવરને ભરી દેતો સુવર્ણના શ્રેષ્ઠ પ્રકાર સ્થાપન કર્યો.

(૬) ભુવનપાત દેવોએ જળકણુ જેવી શ્વેત કાંતિ વડે શોભતો રૂપાનો પ્રકાર કર્યો,

(૭) ત્રણે પ્રકારની મધ્યે વ્યંતરદેવોએ ઐશ્વર્ય મણિ અને રત્નો વડે મનોહર અને પાદપીઠ સહિત નિહાસન સ્થાપન કર્યું.

(૮) શકેન્દ્રે વિકસ્વર પલ્લવો વડે શુશોભિત જિનેશ્વરના શરીરથી બારગણો મોટો કંકેદિલ નામનો વૃક્ષ વિકુર્વ્યો.

(૯) ઇશાનેન્દ્રે, મોતીની સેરવાળા, પૂર્ણિમાના ચંદ્ર જેવા ઉજ્જવળ અને સ્ફટિક હંડવાળા ઉપરા ઉપર રહેલ ત્રણ છત્ર બનાવ્યા.

(૧૦) શ્રેષ્ઠ ગંધવાળા બનુપ્રમાણુ પુષ્પોની વૃષ્ટિ આકાશથી પડી.

(૧૧) સર્વ રત્નમય વિચિત્ર કિરણો વડે ઇંદ્રધનુષ્યને રચનારા તોરણો શોભતા હતા.

(૧૨) ક્ષીર સાગરના શબ્દ જેવા ગંભીર ચાર પ્રકારના વાજિંત્રો દેવોના સમૂહે વગાડ્યા.

(૧૩) કલ્લોના વિલાસવાળા ધ્વજના સમૂહ વડે અને પતાકાઓ વડે આકાશ વ્યાપ્ત થયું.

(૧૪) મિથ્યાત્વરૂપી શત્રુને ક્ષોભ પમાડનાર અખંડ સૂર્યખિબ જેવું શ્રેષ્ઠ ધર્મચક્ર સુવર્ણના કમળ ઉપર સ્થાપન કરવામાં આવ્યું.

(૧૫) દેવગચ્છંદક વગેરે હર્ષિત હૃદયવાલા વ્યંતર દેવોએ કર્યા.

આ અવસરે દેવો અને વિદ્યાધરો વડે નમસ્કાર કરાતા, અસંખ્ય ગુણોના નિવાસરૂપ ઇંદ્રે બતાવેલ માર્ગ તરફ જતાં, રાગ રહિત પતિતોદ્ધારક એવા જગદગુરૂ શ્રી વીરપ્રભુ પૂર્વ તરફના દરવા-

જાથી સમવસરણમાં પ્રવેશ્યા સિંહાસનને પ્રદ-
ક્ષિણ કરીને, 'તીર્થને નમસ્કાર' હો-એમ
ગોલી પૂર્વાભિમુખ સિંહાસન પર બેઠા.

ચમરેન્દ્ર અને બલીન્દ્ર નામના બે અસુરપતિઓ
શ્વેત વર્ણવાળા ચામરો હાથમાં ધારણ કરી
ઉભા રહ્યા.

બાકીની ત્રણ દિશાના સિંહાસનો ઉપર
દેવોએ જિનેશ્વરના પ્રતિરૂપ રત્ન ત્યારબાદ
અસંખ્ય સૂર્યમંડળના સારભૂત પરમાણુના સમૂહ
વડે બનાવ્યું હોય એવું બામંડળ પ્રભુના મુખ
પાછળ ઉદય પામ્યું લગવાનની બન્ને બાજુએ

પછી સુરેન્દ્રો અને અસુરેન્દ્રો પ્રભુને પ્રણામ
કરીને યોગ્ય સ્થાને બેઠા. ત્યારે મેઘની ગર્જના
જેવી ગંભીર, એક યોજન પ્રસરવાની શક્તિવાળી
અમૃતની વૃષ્ટિ સમાન, લવ્ય પ્રાણીઓના સંતાપને
શાંત કરનારી વાણી વડે ધર્મદેશના આપવા પ્રવર્ત્યા.

સંત લવસાગરે દીપ ઢાંડી સમા,
જીવન નૌકા તણા ધ્રુવતારા,
સંત ચેતનભર્યા તીર્થક્ષેત્રો મહા,
પૂલ તે પાર ઉતારનારા.
સંત સહકાર સમ નમ્ર નીચાવળી,
મધુર અમૃત કુંજો આપનારા,
સંત સાનંદ નિજ સ્વરૂપમાં ઊંડતા,
દિવ્ય જ્યોતિ તણા તે ગભારા.

: પુષ્પા પી. સાવલા-બાડા :

પ્રગટ થઈ ચુકેલ છે

શ્રી શ્રીપાળ મહારાજનો રાસ પ્રગટ થઈ ચુકેલ છે જેની મર્યાદિત પ્રતો
હોવાથી તાત્કાલિક મંગાવી લેવા વિનંતી. મૂળ કીંમતે આપવાનો છે. તેની મૂળ
કીંમત રૂપિયા વીસ રાખેલ છે; તે તાત્કાલિક મંગાવી લેવા વિનંતી.

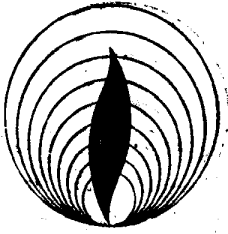

—: સ્થળ :—

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા

ઠે. ખારગેટ : ભાવનગર : (સૌરાષ્ટ્ર)

તા. ક. : બહાર ગામના ગ્રાહકોને પોસ્ટેજ ખર્ચ સહીત રૂપીઆ ચોવીસ અને વીસ
પૈસાનું મનીઓર્ડર કરવા વિનંતી.

મનપો ચંડાળ

માધવપુર નામે નગર. ત્યાં રાજ્ય કરે ભદ્રિક-
સિંહ તેને ગુણધર્મો નામે સુશીલ, ગુણવંતીરાણી
તેજ નગરમાં રાજના મહેલનું પાયખાનું સાફ
કરનાર મનવો કરીને એક ચંડાળ વસે. તેની
વિષયા નામે ચંડાળણી સ્ત્રી.

એક વખત પાયખાનું સાફ કરતાં નીચેથી
ઉપર જોતાં રાણીનું સ્વરૂપ દીકું. અત્યંત મોહ
પામ્યો. ત્યારથી તે એટલો કામાંધ બન્યો કે
દિવસે દિવસે શરીરે લેવતો ગયો. રાણીના સમા-
ગમ વગર તેને ચેન પડતું નહીં. વાત હતી
અશક્ય. તેથી કોઈને કહેવાય નહિ અને કામ
વિકાર ત્યજી શકે નહિ સર્વે છંછુદર ગળ્યા
જેવું થયું.

તેની પત્ની વિષયાને લાગ્યું કે તેના પતિને
કોઈ મહાન વ્યાધિ કે ચિંતા પીડી રહી છે. ખૂબ
આગ્રહપૂર્વક પૂછતાં મનવાએ રાણી ઉપરનો
પોતાનો વિકાર ભાત જણાવ્યો. વિષયાએ તેને
ધણો નિર્જાણ્યો અને કહ્યું. “આમાં તો તારું
માત થશે. કોઈ વળશે નહિ સમજ અને
ધ્યાનને ત્યાગ કરે” પણ મનવો એકનો જ થયો
નહિ.

આથી વિષયા લાચાર બની પોતાના પતિનું
કાર્ય સિદ્ધ થાય તે માટે, એક દિવસ રાજમહેલ
સામે આવીને છાતીફાટ રૂદન કરવા લાગી, તેનું
કદમાં સાંભળી રાણીએ તેને નજીક બોલાવી
પૂછ્યું, “તને એવું તે શું દુઃખ છે કે આટલું
બધું રડે છે?” વિષયાએ કહ્યું, “અન્નદાતા,
રાણીજી સાહેબ. કંઈ કહી શકાય તેમ નથી.

અને દુઃખથી રહેવાતું નથી માટે રડું છું” રાણી
મહા દયાળુ અને ધર્માત્મા હતી. બહુજ મીઠા
વચને આશ્વાસવ આપી વિષયા પાસેથી વાત
બાણી લીધી.

રાણીએ કહ્યું “ફિકર નહિ, હું તને જે
ઉપાય મળતો તે પ્રમાણે જો તારો પતિ કરે તો
તેની મુશ્કેલી બર આવશે. આપણા શહેરના મહોટા
માણેક ચોકના મધ્યભાગમાં ચાર રસ્તા ભેગા
થાય છે. ત્યાં જોગીને વેષે, ઉપવાસ સહિત, સર્વ
પ્રકારે મૌન પણે, નાસિકાના અગ્રભાગ પર
નેત્રને સ્થાપી ઉભો ઉભો એકાગ્ર ચિત્તે મહાર્
ધ્યાન કર્યા કરે. એક માસને અંતે હું ત્યાં હાજર
થઈશ. જો તેના ધ્યાનમાં લેશ પણ ખામી આવી
જાણીશ તો તેનો શ્રમ અને મનોરથ મિથ્યા
થશે. તેના કરતા મારા ચોકીદાર રહેશે. તો
બની શકે તો પૂછી આવ હા પાડે તો કાલથી
સર કરે”

વિષયાની વાત સાંભળતાંજ મનવો હોંશમાં
આવી ગયો. બીજી સવારથી જોગી બનીને ચોકની
વચમાં એકાગ્ર ચિત્તે રાણીનું ધ્યાન ધરતો ઉભો
રહ્યો. કેટલાક દિવસ વિત્યાં તેટલામાં નગરના
ભોળા મરદો અને સ્ત્રીઓના ટોળે ટોળાં, મહાત્મા
તપસ્વી યોગીના દર્શનાર્થ, ભેટ સોગાદ, નજરાણા
વગેરે લઈને નીકળી પડ્યાં. પછી તો ઘનના ઢગલા
થયા. પછી તો શેઠ શાહુકાર, અમલદારો, મંત્રી
અને રાજા પણ આ યોગીશ્વરની ભક્તિ અર્થે
અવાર નવાર આવવા લાગ્યા.

અતે એક માસ પૂરો થયો. મનવાએ અવધિ પૂરી થઈ જાણી, ધ્યાન સમાપ્ત કર્યું. જોરે જોતાં હજારો લોકો અને પુષ્કળ દોલત દેખી મનમાં વિચુત વેગે વિચાર જાગી ઊઠ્યો, અહો! આ શું? મૌન પછે દઢ ચિત્તે તપયુક્ત કરેલ અશુભ એકાગ્ર ધ્યાનનો પણ મહિમાતો જુઓ હા! હા! આ સર્વે કપટ માત્ર મારા દુષ્ટ વિકારની પુષ્ટિ માટે કરે? નહિ, નહિ. લોકોએ મને તેવો જાણીને આ ભક્તિ કરી નથી, પણ બહારના રૂપ પ્રમાણે અંતરને શુદ્ધ માનીને કરે છે. હવે આ ધ્યાનમાંથી દુષ્ટ વિકારી ભાવ કાઢી પ્રભુને જ ભજું. પ્રભુ જ મારું શરણ હો મહારાણી સાહેબાનું સદાકાળ ભણું હજો જેમણે મને આવી ઉત્તમ યુક્તિથી સર્વોત્તમ માર્ગે ચઢાવ્યો અરે! આ વેષનો પ્રભાવ? અહો! આ કિયાનું સુખ! અહો! હું એક નીચ ચંડાળ દુરાત્મા, પાપિષ્ઠ છતાં રાજા તથા શ્રિમંતોનો પૂજનિક થયો. શાથી? મહારે માસ માસના ઉપવાસ શુદ્ધ ધ્યાન પૂર્વક કરવા, મહારાણી સાહેબને ઉપકાર માનવો. સર્વથા ત્યાગી રહીને આજ સ્થળે દેહોત્સર્ગ સુખ સમાધિમાં થાઓ એવી દઢ પ્રતિજ્ઞા કરે છું.

તેજ સમયે ભાતભાતના ભોજન, ખાનપાનદિ સુંદર મધુર પદાર્થોથી ભરેલ સુવર્ણથાળ, ફૂલ-ફળથી ભરેલ સુવર્ણ રકાળીઓ સુગંધિ મિષ્ટ

જળમય રત્નજડિત સુવર્ણ કલશા અને વિવિધ તાંબૂલ, મુખવાસ પ્રમુખ લઈને સોળે શણગાર સજ્જને રાણીજી મનવા સન્મુખ રાજા સહિત આવીને હાજર થયા. મનવાને બોલાવ્યો “બોલ હવે તારી શી ઇચ્છા છે? હું તારી પાસે ઉભી છું.”

મનવો લજ્જા પામી, હર્ષના આંસુ સાથે, બે હાથ જોડી રાણીજીને ભક્તિ પૂર્વક પગે બાગ્યો અને બોલ્યો, “હેમાતા! હે ધર્માત્મા! હે દયા મૂર્તિ! તમારું જીવજીવ પર્યંત કલ્યાણ થાઓ. મારો અપરાધ क्षમા કરો. મારું કલ્યાણ કરવામાં સહાયરૂપ બનો” રાણીજીએ તેને ભોજન કરાવ્યું, પ્રશંસા કરી અને તેની પ્રતિજ્ઞામાં દઢ કર્યો. તેથી તેની સદગતિ થઈ.

ઉપનય :-

(૧) વિષમ, કષાય યુક્ત દુધ્યાનવાળું પ્રાણીનું મન—તે મનવો.

(૨) બાહ્યદેખાવ, બાહ્યક્રિયા વગેરેથી ભોળા વાઈ જતાં ભોળા લોકો—તે રૂપ ભદ્રિકસિંહ

(૩) નિપુણ દયામય જિનમતિરૂપ તે ગુણધર્મ રાણી

(૪) સદાચારી, મહાત્મા યોગીરૂપ શુદ્ધ ચેતનને સુમતિવંત સત મનવો જાણવો.

(૫) દંભી, વેષધારી પાખંડી, કે નામધારી જોગી તે પૂર્વાવસ્થાને અશુદ્ધ મનવો જોગી જાણવો.

શ્રી શત્રુજય ગિરિરાજ દર્શન

શાશ્વતા તીર્થની ઉપાસના આવાં પુનિત પુસ્તકના વાચન દ્વારા વિશેષ રીતે થઈ શકે છે. તેથી આ પુસ્તક દરેક ઘરે વસાવવા જેવું છે.

નવાણું યાત્રા કરનાર ભાગ્યવંતોને, વર્ષાંતર કરનાર તપસ્વીઓને, તેમજ શ્રી જૈન સંઘના શ્રાવકો અને શ્રાવિકાઓને પ્રભાવનામાં આપવા લાયક પુસ્તક છે. આ પુસ્તકમાં પુનિત તીર્થના પંદર ફોટાઓ છે કિંમત ફક્ત રૂ. ૬-૦૦ રૂપિયા જે વ્યક્તિ સો કે સોથી વધારે પુસ્તક મંગાવશે તેમને દશ ટકા કમિશન આપવામાં આવશે.

શ્રી જૈન આત્માનંદ સલા ખારગેઈટ,
ભાવનગર (સૌરાષ્ટ્ર)

❧ સુખદ વિસ્મૃતિ ❧

John Kars

કાતિલ ઠંડી ભરી રાત્રિ મધ્યે,
સુખે નિવાસે વનવૃક્ષ આળે.

કદી સ્મરે ના તત્વૃક્ષ શાખા,
મહાણેલ સુખે નિજ વર્ણ આભા.
થીજવતાં વાયુ તણા સપાટા,

સુસ્વાદ સાથે બહુ પીડનારા
છતાં ન રુધાય વિકાશ ખુશો,

ખુશાલ હેયે ધરે પર્ણ પુખ્યો.
ધુમ્મસ વહાવે નીલ આભ ગરણું,

તદા નિવાસે પ્રતિદિન ઝરણું.
કદી સ્મરે ના સકલ્લોલ હેયે,

મહાણેલ ચૂમ્મી સવિતા તણીને.
બૂલી મધુરાં સ્મરણો સુખીના,

સરે ઉમંગે ક્રિયાદ વિના.
વસે ઉછાળી મણિ. પહેલ પાસા,

નજરે ચઢેના કદીયે નિરાશા
હેયે વસે યુવક યુવતિના

રે ! વિસ્મૃતિ ! જામ ભરી કૃપાના.
અરે ! હશે કોઈ મનુષ્ય એવાં.

મહાણેલ સુખને કદીયે ન જાળ્યા ?
કશા ન દીસે જગમાં ઇલાજે,

શાને સહે ના ધરીને ઉમંગો ?
નજરે પડે ના કદી કોઈ કાળ્યે,

સ્થવીર બુદ્ધિ હસ્તી દુઃખોને

અનુ. પી. આર. સલોત

ક્ષમા યાચના

આ માસિક અંકમાં કોઈ અશુદ્ધિ રહી ગઈ હોય અથવા કોઈ ક્ષતિ, મુદ્રણ દોષ હોય તો તે માટે મનસા, વચસા, મિત્રામિ દુઃકરુમ.

અદ્ભુત ઔષધિ

સર્પં વદ્ય પ્રદેશે તું, સ્વયમેવ વિચક્ષણઃ
મૂત્રયે તત્ક્ષણાદેવ નિર્વિષત્વ મ વાપ્નુમાત્ ॥

જે ઠેકાણે સર્પં કરજ્યો હોય તે ઠેકાણે તરતજ તેના ઉપર પેસાળ કરવો તેથી ઝેર ઉતરી જાય છે. સઘો મુજકતવંદો, રવિસુતમલ પુરિતે કદાચિદ્વપિ વ્રજતિ ન ઘાતુષુ ગરલં, સત્યં પોષાણ રેલ્લેવ ॥

તત્કાળ સર્પના દંશની જગ્યા ઉપર આંકડાતું દૂધ પુરી દેવાથી કોઈ દિવસે તે માણસના શરીરમાં વિષ લોહી વગેરે ધાતુમાં વ્યાપ્ત થઈ શકતું નથી, તે ખરેખર પાવાણી રેખા સમાન છે.

પલાશર્ષીજમર્કસ્ય, વુગ્ધે પિષ્ટં હરેત્ક્ષણાત્ ।
વિષં વૃશ્ચિક સમ્મૂત દશ સ્થાનવિલેપનાત્ ॥

ખાખરાના બીજને વાટીને, આંકડાના દૂધ સાથે, જે જગ્યા ઉપર વીંછીએ દંશ કરેલ હોય ત્યાં લગાડવાથી તાત્કાલિક વીંછીના ઝેરને ઉતારે છે

પ્રહેસિકા

અપદો દુરગામીં ચ, સાક્ષરોં નચ પણ્ડિતઃ ।
અમુલઃ સ્ફુટ વક્તા ચ, યોજનાતિં સ પણ્ડિતઃ ॥

પગ વિનાનો છે પણ દૂર જનારો છે. સાક્ષાર (અક્ષરવાળો) છે પણ પંડિત નથી મુખ વગરનો છે પણ ચોક્યું બોલનાર છે. આને ઓળખે તે પંડિત છે

(જવાબ પત્ર)

વૃક્ષાગ્રવાસી ન ચ પક્ષિરાજ સ્થિનેષ્ઠધારિ
ન ચ શૂલપાણિઃ ।

ત્વડઅક્ષરારિ ન ચ સિદ્ધયોગી જલં ચ
વિભ્રન્ન ઘટો ન મેઘઃ ।

વૃક્ષના અથ ભાગ ઉપર નિવાસ કરનાર છતાં પક્ષીરાજ (ગરૂડ) નથી, ત્રણ નેત્ર છતાં શંકર નથી, છાલરૂપી વસ્ત્ર ધારણ કર્યા છતાં સિદ્ધયોગી નથી, જળને ધારણ કર્યા છતાં ઘડો કહેવાતા નથી, તેમ વાદળ પણ કહેવાતું નથી-

(જવાબ નાળિયેર)

અઢ મુદ નયના સોલસ, પનહસ જીહાડ
ચલણ જુમલં ચ ।

ડુન્નિજિઅ, ડુન્નિ કરચલ, નમામ્યહં પરિસંદેશમ ।

સોળ નયનવાળા ૧૫ જીભવાળા, બે પગવાળા બે જીવવાળા, અને બે હાથવાળા એવા દેવને હું નમું છું (પાર્શ્વનાથ પ્રભુને)

ખુલાસો :- શ્રી પાર્શ્વનાથ સ્વામીના શરીર ઉપર સાત ફણવાળો સર્પ છે, તે સહિત ભગવાનનું આ વર્ણન છે. સાત ફણા હોવાથી ચૌદ નેત્ર સર્પના અને બે નેત્ર ભગવાનના-૧૬ નેત્રો, આઠ મુખ, એક એક ફણમાં બે જીભ તેથી ચૌદ જીભ ને એક ભગવાનની જીભ-૧૫ જીભ બે પગ અને બે હાથ-માત્ર ભગવાનનાજ-વર્ણન સમજાયા પછી ભક્તજનોનાં અંતઃકરણમાં વિશેષ ભક્તિભાવ અને અલૌકિક આનંદ ઉત્પન્ન કરે છે કમલે કમલે નિત્યં મધૂનિ વિપતસ્તત્ત્વ । મવિવ્યતિ ન સન્દેહઃ કણ્ઠં દોષાકરોદયે ॥ (કમલે વં અલે-હે ભમરા ! કમળનાં સુખથી નિત્ય મધુ પીતાં, જ્યારે અંત્રોદય વખતે કમળ ખીડાઈ જશે ત્યારે તને કંઈ થશે એમાં કાંઈ સંદેહ નથી.

(વ્યાખ્યાન સા. સંગ્રહ.)

ક શાન્ત સુધારસ ક

રચયિતા પૂ. ઉપા. શ્રી વિનયવિજયજી મ. સા.
વવેચક :- પૂ. પ. અભયસાગરજી મ. સા. ના
શિષ્ય સુનિરાજશ્રી રવીન્દ્રસાગરજી મ.

[ભવ વનમાં ભૂલા ભમતા ભવ્યજીવોને આશ્વાસન અને સાન્ત્વના દ્વારા સમાધિ પ્રાપ્ત કરાવી અનુક્રમે મોક્ષનગરમાં પહોંચાડનાર માર્ગદર્શક-ભોમિયા તુંદ્ય અનિત્યત્વાદિ ખાર ભાવના અને મૈત્રી આદિ ચાર ભાવના સ્વરૂપ શ્રી શાન્ત સુધારસ ગ્રંથ]

અનિત્ય-ભાવના-ગેયાષ્ટક

હંત દ્વતયૌવનં પુચ્છમિવ શૌભનં
કુટિલમસિ તદ્વપિ લઘુ દઃકનન્ટમ્ ।

તેન ચત પરવશા-પરવશા દક્ષચિય :

કટુલમિદ્ધ કિં ન કલયન્તિ કન્ટમ ॥ ૩ ॥

અનિત્ય ભાવનાના ગેયાષ્ટની પહેલી ગાથામાં જીવિત-આયુષ્યની અનિત્યતા બતાવી, બીજી ગાથામાં વિષયસુખની ક્ષણિકતા વર્ણવી.

હવે આ ત્રીજી ગાથામાં યૌવનની કુટિલતા બતાવતાં અનુગ્રહ બુદ્ધિ નિધન ઉપાધ્યાયશ્રી વિનયવિજયજી મ. સા. કહે છે કે-

હંત ! ખેદની વાત છે કે - કુતરાની પુછડી જેવી આ યૌવન અવસ્થા જીવને સીધે માર્ગે ચાલવા દેતી જ નથી એમ કહીએ તો બહુલતાએ ખોટું નથી.

કેમકે-ઉત્તમ પુરુષોના ઉપદેશથી પ્રેરણા પામીને શુભ ભાવનાથી શુભ માર્ગે પ્રવર્તતા જીવાત્માને આ યૌવનાવસ્થા બસાત્કારે પણ વિકારોના વિકૃત વાંકા માર્ગે ખેંચી જાય છે,

સામાન્યથી આ વિશ્વ તરફ આપણે નજર કરીએ તો દેખાશે કે-જીવને બાલ્ય વયમાં વિશેષ વિષય-વિકારો ઉત્પન્ન થતા જ નથી અને વૃદ્ધાવસ્થામાં લગભગ વિષય-વિકારો શમી ગયેલા હોય છે. કેમકે બાલ્યકાળમાં ઇદ્રિયોતો વિશેષ વિકાસ થયેલ નથી હોતો તેથી ત્યાં અસમજણના કારણે વિષય-વિકારો થતા નથી અને

વૃદ્ધાવસ્થામાં ઇદ્રિયો સીધીલ થયેલ હોવાથી અને ધણા સારા-ખોટા અનુભવો કરેલ-થયેલ હોવાથી અનુભવ જ્ઞાનના કારણે ભગભગ વિષય વિકારો શમી ગયેલા હોય છે.

તેથી જ બાળક અને વૃદ્ધ દરેક જીવોને વહાલા લાગે છે. બાળક પ્રકૃતિ સ્વરૂપ હોય છે અને વૃદ્ધ પુરૂષ અનુભવી હોય છે.

બાળક મૂક રીતે હિત શિક્ષા આપે છે.

વૃદ્ધ પુરૂષ વ્યક્તીરિતે હિતશિક્ષા આપે છે.

આ કારણથી બાળક અને વૃદ્ધ આ વિશ્વ ઉપર ઉપકારને કરનારા છે-

જ્યારે યૌવન અવસ્થા કે જ્યાં બધી જ ઇદ્રિયો સંપૂર્ણ વિકાસને પામેલી હોય છે. જો આ યૌવનના સમયે વૃદ્ધિ-વડિલ પુરુષોની નિશા ન હોય, ધર્મના યમ-નિયમો આદરેલા ન હોય તો આ આત્માને મોહનીય કર્મના વિપાકોદયે વિકારો થયા વિના રહેતા જ નથી.

ઋદ્ધિ-સમૃદ્ધિ-રૂપ-ધન-ઔશ્વર્ય સંપન્નને આ વિકારો થાય એ સંભવિત છે પણ જેની પાસે ઋદ્ધિ નથી રૂપ નથી ધન નથી ઔશ્વર્ય નથી એવા જીવોને તો વિષય વિકારો વધારે સતાવે છે.

કોઈક કવિએ બાલ્ય દષ્ટિએ સાચું જ કહ્યું છે કે-

પ્રાપ્તે તુ વે.હશે વર્ષે ગર્વમી અપ્સરાયતે ।

કદરૂપી અને ખેડોળ એવી પણ કન્યા જ્યારે સોળ

વર્ષાની થાય છે ત્યારે અસર તુલ્ય કામી પુરૂષને આકર્ષણનું કારણ બને છે.

આ કારણથી યૌવન અવસ્થામાં વર્તતા વૃદ્ધ-વડિલ પુરૂષની નિશ્ચિત વિનાશની કે પુરૂષનો કોઈપણ વ્યક્તિ વિશ્વાસ ભરોસો કરતા નથી.

માટે જ પૂ. ઉપા. શ્રી વિનયવિજયજી મં. સા. આ ગાથામાં કહે છે કે-કુતરાની પૂંછડી જેવું આ યૌવન અતિશય કુટિલ-વક્ર છે.

કુતરાની પૂંછડીને જેમ સીધી કરવા માટે ગમે તેટલું પ્રયત્ન કરીએ પણ જેવા તે પ્રયત્નો છોડી દીધાં કે તુર્ત પાછી તે કુતરાની પૂંછડી વાકી વળી જાય છે તેમ આ જીવ યૌવનને સન્માર્ગે પ્રવર્તાવવા વૃદ્ધ-અનુભવી વડિલ પુરૂષો કે સાધુ-ગુરૂદેવની હિતશિક્ષા રૂપ પ્રેરણા પામી પ્રયત્ન વિશેષથી સફળ તો થાય છે પણ જેવા તે વડિલ-ગુરૂઓ પોતાના કાર્ય પ્રસંગે આજીવન અન્યત્ર જાય કે તુર્ત આ આત્મા યૌવનના વિકારોમાં ફસાઈ જાય છે.

અરે ! ફસાઈ જાય છે એટલું જ નહિ પણ નશ્વ મંતિથી પ્રેરણેથી તે મૂઠા આત્મા તે વિકારોને સારા માને છે સોમે ડગલે ચાલીને તે વિકારોના જાળમાં ફસાય છે.

જેમ કુતરાની પૂંછડીને સીધી રાખવા માટે નિરંતર પ્રયત્ન કરે-તેમ તે પ્રયત્ન પર્યાંત પૂંછડી સીધી રહે તેમ જો આ આત્મા જ્ઞાની અનુભવી વૃદ્ધ વડિલ ગુરૂનો નિશ્ચિત રહી નિરંતર વિકારોને દૂર કરવા પ્રયત્ન કરે તો તે કંઈક અંશે સફળતા મેળવી શકે.

અને સંપૂર્ણ પરિકેટ થયા વિના જો વચ્ચે જ ગુરૂનિશ્ચિત પરંમુખ બને તો પુનઃ વિકારો થવા સંભવ છે.

વળી આ યૌવન કેવું છે. તો પૂ. ઉપા. શ્રી વિનય-વિજયજી મ. સા. કહે છે કે “**લઘુ દૃષ્ટનદ્યમ્**.” જોત જોતામાં નદીમાં પૂરની જેમ નાશ પામતાં છે.

અપાઠી મેઘથી ચઢેલો નદીનો પૂર કેટલા દિવસ ટકે ? થેડા જ દિવસને !

તેવી જ રીતે આ મનુષ્યગતિમાં જીવને પ્રાપ્ત થનારી યૌવન અવસ્થા નદીના પૂરની જેમ થોડા દિવસ જ ટકે છે, અરે ! બનવા જોગ બનાવ બનવાને હોય તો યૌવન અવસ્થામાં રોજો એવા અસાધ્ય ઉત્પન્ન થાય કે-જેની વેદનાને સહન કરતો મનુષ્ય બિલકુલ શક્તિહીન બની જાય છે.

આજે કયો રોગ, કયારે પોતાનો પ્રભાવ બતાવે તે કહી શકાતું નથી કર્મેના વિપાકોદય નિવારવા હઃશક્ય છે

માટે જ આ યૌવન અવસ્થા વિવેક વિનાના જીવને અનર્થોનું કારણ બનીને અનેક પાપ કર્મેના પોટલા બાંધવામાં અનન્ય હેતુ બને છે.

માટે સમજી વિવેકી જીવાત્માએ વૃદ્ધ-વડિલ ગુરૂની નિશ્ચિત રહીને યૌવનવયને સફળ કરવાના ઉપાયો નિર્ણય-સમજીને સન્માર્ગે પ્રવર્તાવવા ધ્યાનમાં લેવું જરૂરી છે.

આપણને આ વાત ક્યાં અજણી છે કે આગમ ગ્રંથોને પુસ્તકાકાર કરાવનાર પૂર્વધર શ્રી દેવદિગણિ ક્ષેમાશ્રમણના આત્માએ પૂર્વભલ હરિભોગમેષીના ભવમાં દેવગતિ જીવનના છેલ્લા દિવસોમાં આત્માને નિર્ભ્રંજ કરવા માટે તીર્થયાત્રાએ નિકળેલ ત્યારે અનુક્રમે નંદી-શ્વરાદિ શાશ્વત તીર્થોની યાત્રા કરીને જ્યારે અહિં જન્મીપના ભરતક્ષેત્રમાં દક્ષિણાર્ધ ભરતના મધ્યખંડમાં આ અવસર્પિણીના ચોવીશમાં તીર્થ કર શ્રી મહાવીર સ્વામીજી જ્યારે સમવસરણમાં બિરાજમાન થઇને બારે પર્ષદાની આગળ ધર્મકથા કહી રહેલા હતા ત્યાં આવ્યા ત્યારે પ્રભુના મુખથી સંસારનું સ્વરૂપ શ્રવણ કરી બિનશાસનની આરાધના કરવા માટે તીવ્ર ઉત્કંઠા ઉપર પણ ખીજ આરાધના માટે મનુષ્યગતિ ઉત્તમ છે તથા પોતે પણ અલ્પકાળમાં વ્યવન પામવાના છે અને મનુષ્યગતિમાં ઉત્પન્ન થવાના છે એમ અવધિજ્ઞાનથી જાણ્યું.

પણ બધા જ મનુષ્યો જિનશાસનની આરાધના કરે છે એવું નથી બનતું નથી તેમને વિચાર આવ્યો કે-આવતા ભવમાં હું મનુષ્ય તો થઇશ પણ જિનશાસનની આરાધના કરી શકીશ કે નહિં.

આ વાતનો નિર્ણય કરવા માટે અવસર મેળવીને

પ્રભુશ્રી મહાવીર પરમાત્માને પુછે છે કે હું ભગવાન !
હું સુત્રભંગોધિ છું કે દુર્લભ ભોધિ છું ?

પ્રભુએ કહ્યું કે હું પુણ્યવત્ તમે દુર્લભભોધિ છો !
અર્થાત્ તમેને જનશાસન મહા કષ્ટે પ્રાપ્ત થશે.

હારણેગમેષી દેવ પ્રભુના વચન શ્રવણ કરીને યુગપદ
હર્ષ-શોક યુક્ત થયા ધર્મદેશના પૂર્ણ થયે પ્રભુશ્રી
વર્ધમાન સ્વામીજીને અને સર્વ મુનિવરોને પુનઃ પુનઃ
વંદન કરીને હરિણેગમેષીદેવ સ્વ વિમાન તરફ વળ્યા-

પોતાના વિમાનમાં જઈને જ્યાં ઉત્પાત શય્યા હતી
ત્યાં ઉપરના ભારવટ ઉપર રત્નથી અંકિત કર્યું કે-

મારા ચયન પછી જે કોઈ દેવ મારા સ્થાને
ઉપજે તેણે સર્વ પ્રથમ હું જ્યાં ઉત્પન્ન થયો
હોઉ ત્યાં આવીને મને પ્રતિબોધ કરવો, જો મને
પ્રતિબોધ ન કરે તો આવા વિશ્વમાં જેટલું પાપ
થાય છે તે બધું પાપ તે દેવને લાગે !!!

(અપૂર્ણ)

(અનુસંધાન ટાઈટલ પેજ ૧ નુ ચાલુ)

ભાવાર્થ :-

(૧) ચોવીશમા જિનેશ્વર, શ્રી મહાવીર સ્વામીના ચરણોમાં હું વંદન કરું છું. કર્મો રૂપી
શત્રુઓને હણવામાં જેવું ચોદ્ધાપણું શ્રી વીર ભગવાનનું છે તેવું વીરપણું હું માગું છું. મિથ્યાત્વ
મોહાદાય કમારૂંપી જે અધકાર તેના લય નષ્ટ થયો છે અને જય પટહ વાગ્યો છે.

(૨) છત્રસ્થ અવસ્થાની ક્ષાયોપશમિક વીર્યવાળી આત્મપરિણતિના યોગે કરીને અને યોગને
પોતે આદરવાની પોતાની મેળે થયેલ ઇચ્છાથી ઉત્પન્ન થયેલ બુદ્ધિએ કરીને, આત્મિક, વ્યવહારિક
ક્રિયા કરવાના ઉત્સાહે કરીને, શ્રી વીરભગવાન ઉમંગપૂર્વક યોગી થયેલ છે.

(૩) આત્માના અસંખ્યાત પ્રદેશો છે ત એક એક પ્રદેશમાં અસંખ્ય વીર્ય છે. આથી અસંખ્ય
યોગની કાંક્ષા થાય છે અને યોગસામર્થ્ય પ્રમાણે આત્મકર્મ વર્ણવાના પુદ્ગલો યથાશક્તિ
ગ્રહણ કરે છે.

(૪) જો આત્મામાં સર્વથી વધારે વીર્ય હોય તો, મન, વચન, અને કાયાનું કર્મ બાંધતારૂં
કાર્ય-પ્રવેશજ કરે નહિ કારણ કે તે વખતે આત્મબળ છે, તે યોગના ચચળપણને લીધે લવંદશ
માત્ર પણ ઠગાવતો નથી.

(૫) સ્ત્રીસંગની ઇચ્છા થતાં, ધાતુના ઉલ્લાસથી જીવ જેમ ભોગ કર્તા થાય છે તેમ આત્મા
પોતાના વીર્યેલ્લાસથી પોતાના ગુણોનો ભોગી થાય છે, અને શૌર્યગુણના જોરે કરીને જ
ભાવમાં ઉપયોગવત રહીને તે આત્મા તુરંત અયોગી ગુણસ્થાનરૂઢ થાય છે.

(૬) આત્મ ગુણસ્થાનમાં ચઢતાં પૂરેપૂરું શૂરવીરપણું હોવું જોઈએ એમ હવે હું બાણી
શક્યો છું શાથી ? તો કે આપની વાણીથી-આપના ઉપદેશથી વળી મારી શક્તિ મુજબ ધ્યાન
વિજ્ઞાને કરીને, ધ્યાન અને વિજ્ઞાનનું જેટલું બળ હોય તેના પ્રમાણમાં પોતાનું સ્થિરપદ જીવ પીછાને

(૭) સંપૂર્ણ વીર્યેલ્લાસથી શૂરવીર થઈને જે પુરુષ અસમર્થ દશામાં લીધેલા આતંબનોને
અને સઘળાં ઉપકરણોને લાગે છે તેનાથી આત્માથી પર જે પુદ્ગલાદિનો સ્વભાવ તે દૂર જાય છે.
તે મહાત્મા કદાપિ ક્ષય ન પામે એવાં શાશ્વતા જ્ઞાન, દર્શન અને ચારિત્રે કરીને આનંદથી ભરપૂર
પરમાત્મારૂપ થઈને હંમેશ જ્ઞાનથી જાગતો રહે છે.

શાશ્વત સુખના ધામ મોક્ષ પ્રાપ્ત
કરાવનાર જીવાત્માની

“ આઠ દષ્ટિઓ ”

મુનિશ્રી હરિભદ્રસાગરજી મ. સા. (સુથરીતીર્થ-કચ્છ)

સમુદ્ર જેમ જળનો આધાર છે, તેમ ત્રિલોકના જીવોના કલ્યાણ માટે શ્રી જિનેશ્વર ભગવંતોએ પ્રરૂપેલ જૈનધર્મજ આધારરૂપ છે. જેથી ચિન્તામણી રત્ન-કામઘેનુને કદપવૃક્ષ પોતાને વશ થાય છે. અને અનંત અવ્યાબાધ એવું મુક્તિ સુખ-મુક્તિનિલય પ્રાપ્ત થાય છે. એવા શાશ્વતને નિશંક જૈન ધર્મને આરાધી હે ભવ્ય-આત્મનો.... શીઘ્ર અનંત દુઃખ ભંડાર સંસાર સાગરમાંથી પાર થઈ મુક્તિરમણી વરો....ધર્મ આચરી જલદી સુખી થવા માટે શાસ્ત્રકારો જીવને કેવી દષ્ટિ હોય તો એ કેવો ગણાય એ માટે આઠ દષ્ટિ બતાવી ગયા છે....

(૧) મિત્રાદષ્ટિ વાળાને તુણના અગ્નિ સમાન બહુ અલ્પબોધ હોય છે, અહિંસાદિ પાંચયમની પ્રાપ્તિ શુભ કાર્યમાં ખેદરહિત પ્રવૃત્તિ ભાવાચાર્યની સેવા વિગેરે ક્રિયાવાળો હોય છે અને મિથ્યાત્વની સ્થિતિ તથા રસમંદ હોય છે...

(૨) મિત્રા કરતા તારા દષ્ટિવાળાને મિથ્યાત્વ વધારે મંદ હોય છે, તેથી તેનો બોધ છાણાના અગ્નિની જેમ ધીરે ધીરે વધતો જાય છે. તે શૌચ-સંતોષ-તપ પરમાત્મ પ્રણિધાન-અષ્ટાંગ યોગની કથામાં પ્રીતિ અને ગુણીજનનો વિનય વગેરે ક્રિયા કરનાર હોય છે.

(૩) ખલાદષ્ટિવાળાને તારાદષ્ટિ કરતાં મિથ્યાત્વ વિશેષ મંદતા હોય છે, તેથી તેનો બોધ કાષ્ટની અગ્નિ સમાન હોય છે, તે તત્ત્વશ્રવણ કરવામાં અત્યંત પ્રીતિયુક્ત ચપળ પરિણામ રહિત હોય

છે અને પર્યાકાસનાદિ વડે યોગની સર્વ ક્રિયા કરે છે.

(૪) દીપ્તા દષ્ટિવાળાને મિથ્યાત્વ મંદતમ હોય છે, તેને સૂક્ષ્મબોધ હોતો નથી પરંતુ તે સંસાર પર વિરક્તતા-ભવાભિનંદીપણાનો ત્યાગ તથા ગુરુભક્તિ કરનારો, પાપવૃત્તિથી નિવૃત્તિ પામનારો, અને નય-નિરોધ-પ્રમાણ તથા સપ્ત-ભગી પૂર્વક પદાર્થોને-જાણનારો હોય છે, તેને યથાપ્રવૃત્તિ કરણાદિ કરણ વિના સમ્યક્ત્વની પ્રાપ્તિ હોતી નથી તેનો બોધ પ્રદીપની પ્રભા સમાન હોય છે.

(૫) ધિરા દષ્ટિવાળાને સમ્યગ્દર્શન નિત્ય હોય છે તેને બોધ રત્નની પ્રભા સમાન હોય છે, તે બ્રાન્તિ રહિત સૂક્ષ્મ બોધયુક્ત પચેન્દ્રિયના વિષયમાં અનાસક્ત હોય છે અને સંસારના સર્વ ભાવોને ઉપાધિરૂપ ગણી તત્ત્વજ્ઞાનને જ સારરૂપ ગણે છે, વળી સમ્યક્ત્વમાં સ્થિર ચિત્તવાળો-રોગ-રહિત-લઘુનીતિ-વડીનીતિ-અલ્પ-મધુર કંઠવાળો સુંદર આકારવત-અનિષ્કૂર તેમજ ધર્મધ્યાનને પુષ્ટ કરવા મૈત્રી આદિ ભાવના યુક્ત હોય છે.

(૬) કાન્તા દષ્ટિવાળા પ્રાણીનો બોધ તારાના પ્રકાશસમાન હોય છે, એટલે જેમ તારાનો કોઈપણ વખતે અભાવ નથી તેમ તે દષ્ટિવાળાને જ્ઞાનનો ક્યારેય અભાવ હોય જ નહિ તે હંમેશા તત્ત્વજ્ઞાનની વિચારણા યુક્ત સંસારમાં રહ્યો હોતો છતાં પણ તેના પર આસાજેત રહિત-અહંત પ્રણીત ધર્મને વિષે નિખિડ રાગવાળો અને આત્મ-

ખોધ થયેલ હોવાથી સંસારથી ભયભીત થતો રહે છે.

(૬) અભા દષ્ટિવાળા જીવનો ખોધ સૂર્યની પ્રચંડપ્રભા જેવો હોય છે. જેમ સૂર્યના પ્રકાશથી ઘોર અંધકારનો નાશ થાય છે તેમ અભા દષ્ટિવાળા જીવનો અજ્ઞાનરૂપ અંધકાર નષ્ટ થાય છે. તે વિશેષ કરીને ધર્મધ્યાનમાજી રાચેલ હોય છે અને બાહ્ય તથા અભ્યંતર રોગ રહિત પ્રવર ધ્યાનથી ઉત્પન્ન પરમાનંદ સુખને અનુભવનારો હોય છે.

(૮) પરા દષ્ટિવાળાનો ખોધ ચંદ્રના નિર્મલ શાંત પ્રકાશ સમાન હોય છે. નિરૂત્તિચાર પદમાં પ્રવર્તમાન-આત્મવીર્યોદ્ધાસે શ્રેણ્યારૂઢ-દરેક ક્રિયા

આત્મગુણને પુષ્ટ કરનાર હોય તેજ કરે છે. અને અનુક્રમે અપૂર્વકરણાદિ ગુણસ્થાનને પામી પ્રાન્તે અમુલ્ય કેવલજ્ઞાનને કેવલદર્શનને પ્રાપ્તી અનેક ભવ્ય જીવોને ઉપદેશ આપી સન્માર્ગેવાળી શાશ્વત સુખના અનેક ધામ એવા મુક્તિનિલય-મોક્ષમાં પધારે છે.

ઉપરોક્ત આઠ દષ્ટિવાળો જીવ અનુક્રમે આઠમીદષ્ટિ પ્રાપ્ત કરી-તારકશ્રી જિનેશ્વર ભગવંતોની અનુપમ આજ્ઞાપ્રમાણે વર્તી અપારને અનંત દુઃખોથી ભરપૂર સંસારસાગરમાંથી-ભાવ-ટવીથી પાર થઈને મુક્તિરમણીનો ભોક્તા થાય છે, સિદ્ધ શિલાપર સદાને માટે અખંડ આનંદ ભોગવતા વસ્યા કરે છે.

પ્રગટ થઈ ચૂકેલ છે

સુમતિનાથ ચરિત્ર ભાગ-૧ લેા તથા શ્રી સુમતિનાથ ચરિત્ર ભાગ-૨ જે જેની મર્યાદિત નકલો હોવાથી તાત્કાલિક મંગાવી લેવા વિનંતી છે. અને તે બન્ને ભાગો મૂળ કીર્મતે આપવાના છે.

શ્રી સુમતિનાથ ચરિત્ર ભાગ-૧ (પૃષ્ઠ સંખ્યા-૨૨૪) કીર્મત રૂપિયા પંદર.

શ્રી સુમતિનાથ ચરિત્ર ભાગ-૨ જે (પૃષ્ઠ સંખ્યા-૪૪૦) કીર્મત રૂપિયા પાંત્રીશ. તે બન્ને ભાગો એકી સાથે મંગાવી લેવા વિનંતી છે.

:- સ્થળ :-

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા

કે. ખારગેટ : ભાવનગર : (સૌરાષ્ટ્ર)

તા. ક. : બહાર ગામના ગ્રાહકોને પોસ્ટેજ ખર્ચ અલગ આપવાનો રહેશે.

જૈનધર્મની બાળપોથી

(ક્રમાંક-૪)

લેખક : પંન્યાસ પૂર્ણાનન્દવિજય (કુમારશ્રમણ) મલાડ-મુંબઈ

જૈન શાસનમાં, અહિંસા-સંયમ અને તપને ધર્મની સંજ્ઞા આપવામાં આવી છે પણ ‘સ્યાદ્વાદ’ ને ધર્મ કહ્યો નથી. તેમ છતાં પરમદયાલુ પરમાત્મા શ્રી મહાવીરસ્વામીને ‘સ્યાદ્વાદી-અનેકાંત-વાદીના વિશેષણો લગાડવામાં આવે છે. જ્યારે બીજા તીર્થંકરોને ત વિશેષણો પ્રાયઃ કરી જોવા મળતા નથી. ઋષભદેવનો સમય ભદ્રિક અને સરળ પરિણામી હોવાથી ધર્મના નામે ખાસ કંઈ વાદ કે વિવાદ હતો નહિ. વચ્ચેના બાવીશ તીર્થંકરોનો જમાનો પણ વાદ વિવાદથી દૂર હતો. માન્યું કે, તે સમય દરમિયાન માંસાહારનું જોર વધ્યું હશે. તો પણ પછીથી થનારા તીર્થંકરના કારણે તે જોર વધારે ચાલ્યું નથી. જ્યારે પાર્શ્વનાથ-પ્રભુના નિર્વાણ પછી, અહિંસા અને હિંસા, સંયમ અને દુરાચાર, તથા તપ અને ભોગલાલસાને માટે જોરથી થઈ અને માનવોના પંડિતોના, મહાપંડિતોના હૃદય કલુષિત થયા. તેમાં કોઈ શાસ્ત્રોના નામે, ક્રિયાકાંડોના નામે, પોતાની મંડળીના નામે, તથા પોતાના ગુરૂના નામે પણ પક્ષપાતી બન્યા. પક્ષપાતનો અર્થ જ ‘પક્ષાન્તર્ગત પાતઃ’ થાય છે. આકાશમાં ઉડનારા પાંખીઓના પાંખ કપાઈ ગયા પછી તેમનું દ્રવ્ય અને ભાવ મરણ લગભગ નિશ્ચિત છે. તેવી રીતે કોઈપણ સિદ્ધાન્ત, ચર્ચા, કે વાત, અજ્ઞાન-મોહ-સ્વાર્થ અથવા પંડિતાઈના વ્યામોહમાં ફસાઈ જાય છે. ત્યારે સૌ સૌના તર્કો જૂઠા, વિતંડાવાદો જૂઠા, મોક્ષની કદનાઓ જૂઠી. ઇંધર પણ જૂઠા, છેવટે માનવ અને માનવતાથી બીજો માનવ જૂઠો, હજારો માઈલ

જૂઠો થઈ જાય છે. અને આ જૂઠાઈ એટલી બધી તાકાતવર બને છે. જેનાં કારણે પોતાના માન્ય દેવોમાં, શાસ્ત્રોમાં સ્મૃતિઓમાં અને પુરાણોમાં પણ માંસાહાર, શરાબપાનની કલ્પનાના શ્લોકો-વેદમંત્રો, કથાનકોનો પ્રવેશ સુલભ બની જાય છે. સંસ્કૃત શ્લોકમાં લખાયેલી તે વાત જ્યારે શાસ્ત્રીય બને છે. ત્યારે પોતાના માનેલા શાસ્ત્રોની આડે આવવા વાળાઓને બધી રીતે બેહાલ કર્યા વિના ચાલતું નથી.

તેવીશમાં પાર્શ્વનાથ પ્રભુના સમયમાંજ, વેદવિહિત માંસાહારના પાકા હિમાયતી, તથા મન-વચન અને કાયાથી પાકા ત્યાગી. આવી રીતે ક્ષત્રિયોમાં બે ભેદ પડી ચૂક્યા હતાં જે સમય જતાં સામે સામે પણ થઈ જતા હતાં. માંસાહારી ક્ષત્રિયોને બ્રાહ્મણપંડિતોએ પોતાના પક્ષમાં લીધા અને માંસાહાર-શરાબપાન-પરસ્ત્રીગમન-વેશ્યાગમન તેમજ ગુલામી પ્રથાના માધ્યમથી ગુપ્ત વ્યભિચારે મર્યાદા છોડી દીધી હતી.

પક્ષાન્તરો જ્યારે વધી પડે છે, ત્યારે જીવ-હિંસા માટેના પ્રકારો પણ વધવા પામે છે. પરિણામે કલ્પિતદેવ-દેવીઓની સામે અગણિત પશુઓનું બલિદાન થયા વિના રહેતું નથી. તેને પ્રાણ પ્યારો મિત્ર શરાબપાન છે અને તેનો લંગોટિયો મિત્ર વ્યભિચાર-દુરાચાર હોવાથી તે સમયે સૌના દિલ અને દિમાગ તે પાપ કર્મોથી વ્યાપ્ત બની ચૂક્યા હતાં

જીવનના અણુ અણુમાં પ્રવિષ્ટ પાપાચરણોને

એપ્રિલ]

[૧૧૩

પણ આજ દેખાવો કરવાની ફરજ પડે છે, ત્યારે જ- માંસાહારાદિ ત્યાજ્ય છે કે સ્ત્રીકાર્ય? આની ચર્ચા કોઇને પણ કરવાનો સમય નથી કેમકે, તે સમયે ગરીબથી લઇને રાજમહેલ સુધી અને નિરક્ષરથી લઇને મહાપાંડિતોના ઘર સુધી તે દોષો વ્યાપક હતાં. ત્યારે ધર્મના ઓઠા નીચે ‘જીવ છે? ઈશ્વર છે? ક્રિયાવાદ છે? અક્રિયાવાદ છે? જીવ હશે તો નિત્ય હશે કે ક્ષણિક? ક્યા રહેતો હશે? ઇત્યાદિ પરોક્ષ તત્વોની જ ચર્ચા થતી હતી, તેમાં રાજઓ ન્યાયાધીશ બનતાં, અને ડાંડાડંડીમાં ચર્ચાની સમાપ્તિ થતી હતી.

ચર્ચા એ ચર્ચા જ હોય છે, પછી તેને મર્યાદા રહેતી નથી. આ કારણે જ જીવ, અજીવ, આશ્રવ, બંધ, સંવર, નિર્જરા અને મોક્ષને માનવાવાળા ક્રિયાવાદીઓની સંખ્યા ૧૮૦ ની હતી. તેમના સૌના મઠ જૂદા આચાર્યો જૂદા ભગવાનો જૂદા ભગવાણીઓ જૂદી અને અનુયાયીઓ પણ જૂદા હતાં, અવસર આવ્યે એક બીજાના માથા ફેડવા માટે તૈયાર, કદાચ સરી જાય તો પણ સ્નાનસૂતક વિના નાહતો તેમ છતાં આશ્રય પમાડે તેવી વાત આ છે કે તેમની સૌની જીભ ઉપર “જીવાન્નોવા પુણ્ણ” ની ગાથા રમ્યા કરતી હતી.

આવા પ્રકારના વાદોમાંથી અક્રિયાવાદીઓનો જન્મ થાય તે માની શકાય તેવી હકિકત છે, આ વાદીઓ ક્રિયાવાદીઓથી સર્વથા જૂદા ન હતા થોડા સમય સુધી બન્નેના વાકેલોહનાં અભિશાપ ભારતભૂમિ પર અજ્ઞાનવાદીઓનો જન્મ થયો. તેમના મઠાધીશો ડંકાની ઓટ સાથે કહેતા હતા. કે, “જીવ નથી, ઈશ્વર નથી, પાપ પુણ્ય નથી, ધર્મ અને-ધર્મના સિદ્ધાન્તોને માનવાનો અર્થ કંઈ પણ નથી કેમ કે-પોતાની જાતને પાંડિત-મહાપાંડિત માનનારા ધુરંધર ક્રિયાવાદી અને અક્રિયાવાદી-આખલાની જેમ પરસ્પર લડી રહ્યા છે, માટે ખાઓ પીઓ અને લહેર કરો નરક સ્વર્ગ તો ઠંડા પહેરના ગપ્પા છે”....અને પાપા-

ચરણ સાર્વત્રિક બન્યો, બેમર્યાદ બન્યો, સંસારની-મહાનશક્તિ અમદમ્ભા સ્વદમ સી-દેવળ પુરૂષોની વાસના તૃષ્ણિતું રમકડું બનવા પામી અને હરિજનોની દર્શા અકથનીય બની

ઉપર પ્રમાણેની ભારત દેશની પરિસ્થિતિ, પાર્શ્વનાથ પ્રભુના નિર્વાણ પછી જેમ જેમ સમય આગળ વધતો ગયો. તેમ તેમ આગળ વધતી ગઈ, વૃદ્ધિ પામતી ગઈ અને દેશની આન્તર શક્તિને પાયમાલ કરતી ગઈ છે. જે ચોવીશમાં તીર્થંકર મહાવીરસ્વામીને કેવળજ્ઞાનની પ્રાપ્તિ થાય ત્યાં સુધી કાયમ રહી છે.

ભારતદેશની આધ્યાત્મિકતાને કરાવનારી પરિસ્થિતિમાં. જ્યારે ત્રિશલારાણીએ ૧૪ સ્વપ્ના જોયા, વર્ધમાનકુમાર જન્મ્યા અને ઇન્દ્રો તથા કરોડોની સંખ્યામાં દેવોએ તેમનો જન્મ ભષેક કર્યો, ત્યારે અહિંસક સમાજને ખૂબ જ આનંદ થયો, સાથે સાથે વિશ્વાસ થયો કે હવે કંઈક યજ્ઞકુંડો ઠંડા પડશે. મૂકપશુઓ અભયદાન મેળવશે, અને સ્ત્રી શક્તિનો સર્વાંગીણ અભ્યુદય થશે. ૩૦ વર્ષની ભર જુવાની અવસ્થામાં ગૃહસ્થાશ્રમની માયાને લાગી સંયમ સ્વીકાર્યો ૧૨૧૧ વર્ષની સર્વથા અજોડ તપશ્રયાંશ્રી અગ્નિમાં કર્મકાળો બાળીને ખાખ કર્યા. અને કેવળજ્ઞાન તથા તીર્થંકરપદના માલિક બન્યા. ઇન્દ્રો અને દેવો આવ્યા કેવળજ્ઞાનનો મહોત્સવ કરીને સમવસરણી રચના કરી તેમાં ખિરાજમાન થઇને પ્રભુએ દેશના આપી

જે સમયે અને જે કાળે, ૩૧૩ની સંખ્યામાં મતમતાન્તરો હતાં, ધર્મના નામે હિંસા, વૈકુળના નામે ભાંગ-ગાંજો અને શરાબમાં સાહાસાદિના અખાડાઓ વિદ્યમાન હતાં. તાંત્રિકોનું જોર વધી ગયેલું હતું. તેવા કપરા સમયે ભગવાને સ્યાદાદ ની ભાષાનો આશ્રય લીધો. ઇન્દ્રભૂતિ આદિ ૧૧ મહાપાંડિતોને તેમના માન્ય વેદદ્વારા જ શકા રહિત કર્યા અને ગણધર પદથી વિભૂષિત બનાવ્યા, ગર્વિષ્ઠ અને તત્ત્વજ્ઞાનથી વ્યામોહિત

થયેલા બીજા પણ પડિતોને સમગ્રુતિ આપતા કહ્યું કે, પ્રત્યક્ષ સંસારમાં તર્કો અને વિતંડાવાદોની આવશ્યકતા નથી. પણ સમાધાન બુદ્ધિનો ઉપયોગ કરવો હિતાવહ છે. અન્યથા પરસ્પર વૈર-ઝેર (વરોધ સિવાય ભાગ્યમાં બીજી કંઈપણ રહેવાનું નથી. જે તમરી પડિતાઈ માટે અભિશાપ છે.

તમે પદાર્થને નિત્ય કહો છો, બીજો ક્ષણિક કહે છે. પરંતુ આ જ વાતને તમે એક બીજાની અપેક્ષાનો ખ્યાલ રાખીને કહો છો કે, દ્રવ્યાર્થિક નયની અપેક્ષાએ અમારી વાત પણ સાચી છે અને તમારી વાત પણ સાચી છે, ત્યારે જ તમારા વેદોમાં, ઉપનિષદમાં સ્થાપિત કરેલા અહિંસાદિ તત્ત્વોની સાર્થકતા ફળીભૂત થશે. પડિતરાજો! ધર્મના સૂત્રો અને તર્કના સૂત્રોને ઘણીવાર ખારમો ચન્દ્ર પણ હોઈ શકે છે, માટે સર્વત્ર તર્કની સૂક્તિઓને ભેવા કરતાં, માનવતાનો ખ્યાલ કરીને સમાધાનનો માર્ગ સ્વીકારવો ભેઈએ

ધર્મની આરાધનાઓ, ટીલાટપકાઓ, જનોઈ-ઓનું પરિધાન કે ત્રિવેદીનું ફળ વિસંવાદ હોય તો બાણુવું ભેઈએ કે, ધર્મ અને તેની આરાધનાને તમે બાણી શક્યા જ નથી કેવળ તમારું અહંપોષણ થાય તે માટે તર્કની પડિતઓને રટયા કરો છો

પડિતો સમજ્યા, રાજાઓ સમજ્યા. અને હજારોની સંખ્યામાં તેઓ નતમસ્તક થઈને મહા-વીરસ્વામીનું શરણ સ્વીકાર્યું છે.

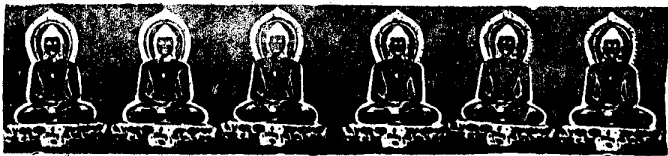
મુનિઓને સંબોધિત કરતાં કહ્યું કે જૈનશાસનનું મૂળ ભાષાસમિતિ છે. તેમાં સમિતત્વ પ્રવેશ કરાવવા માટે સ્યાદ્રાદી ભાષા-અપનાત્યા સિવાય બીજો માર્ગ નથી. ખૂબ સમજી લેજો કે, ધર્મી એવણા

આદાનનિષ્કેપ કે ઉત્સર્ગ સમિતિઓનું પાલન તો વ્યવહારને શુદ્ધ રાખવા માટે પણ કરી શકાય છે. જ્યારે ભાષા સમિતિને સ્યાદ્રાદી ભાષા સાથે જ સહિયરપણું હોવાથી; તમારા વ્યવહારમાં ભાષણમાં, લખાણમાં, ઉપદેશમાં તેનો ખ્યાલ ચોક્કસ રાખજો. મારો એકેય સિદ્ધાન્ત સ્યાદ્રાદીથી મુદ્રિત થયા વિનાનો નથી. માટે તેનું મનન-ચિંતવન અને નિદિધ્યાસન કરીને તેની સંમતિ એસાડવાનો પ્રયત્ન કરજો, પણ ઉતાવળમાં આવીને ધર્મનો, સમાજનો, મારા શાસનનો, સંઘનો, અને તમારા સ્વામીભાઈ તુલ્ય બીજા મુનિઓનો દ્રોહ થાય, તેમને વેરઝેરની બક્ષીસ મળે, તેવું કંઈપણ કરવું તે જૈનશાસનનો દ્રોહ છે. વધારામાં પ્રભુએ હું કે....ધર્મ આંખાના ઝાડ તુલ્ય હોવાથી સૌને ઠંડક આપનારો છે. જ્યારે સંપ્રદાયવાદ કે ગચ્છવાદ માનવની બુદ્ધિમાં બગાડ કરીને સૌની સાથે લડાઈ કરાવશે, ધર્મથી માનવતા વધશે અને સંપ્રદાયથી તેમાં બગાડ થશે. ધર્મના કારણે માનવ, બીજા માનવ સાથે ભાઈ-બંધી અને મૈત્રીભાવથી ભેડાય છે, જ્યારે સંપ્રદાયવાદ માનવ, માનવ વચ્ચે ઈચનીચના ભેદ ઉભા કરીને મૈત્રીભાવનો દેવાણું કાઢનાર છે. માટે-અહિંસા-સંયમ અને તપ ધર્મ છે. તેમાં વિસંવાદ હોઈ શકે નહીં. આનો ખ્યાલ રાખીને એકીકરણ કરવાનો ભાવ રાખશે તો તમારું ઉત્થાન થશે અને કેવળજ્ઞાનના માલિક બનવા પામશે.

આ પ્રમાણે કહીને પ્રભુ વિરામ પામ્યા.

ચૈત્ર સુદિ ૧૩ ના દિવસે પ્રભુનું જન્મ કલ્યાણક આવે છે. આપણે પણ કંઈક સમજીએ અને પ્રત્યેક પ્રજાને સ્યાદ્રવાદ તથા નયવાદથી ઉકેલીએ.

શાસનદેવ સૌને સદ્ગુણ આપો.

મન

મન એ એવું છે કે તે એક સેકન્ડ પણ નવરું રહી શકતું નથી. તેને સાનુકુળ પદાર્થો આપશો તો તે, તેના વિચારો કરશે અને જો પ્રતિકુળ પદાર્થો આપશો તો તે તેના વિચારોમાં મગ્ન બની જશે. પણ તે નવરું રહી શકશે નહિ. કોઈપણ મનનીય પદાર્થનું મનન તે અહોનિશ કર્યા જ કરે છે. માટે સદ્વિચારો ઉદ્ભવે તેવી પરિસ્થિતિમાં તેને લગાડવાથી તેમના દ્વારાજ આધ્યાત્મિક વિકાસના પથ પર પ્રયાણ કરી શકાય છે.

વિશ્વમાં જે જ્ઞાન છે, તે જોય પર આધારિત છે. જોય એટલે જાણવા યોગ્ય પદાર્થો જે આ જગતમાં છે જ તે વસ્તુઓ પિછાનવામાં આત્માપ્રવર્તમાન છે, તેથીજ જ્ઞાનને અવકાશ છે. જો જોય પદાર્થોની હૈયાતી આ સંસારમાં ન હોત તો આત્મામાં જાણવાની પ્રવૃત્તિ ન હોત અને તેથી જ્ઞાનનું અસ્તિત્વ પણ ન હોત જ્ઞાનને અવકાશ તે જોય પદાર્થો પર રહેલો છે, તેમ મનનો આધાર પણ વસ્તુના મનન ઉપર રહેલો છે. જોય પદાર્થો ન હોત, તેજ પ્રમાણે મનન વસ્તુઓ ન હોત તો મન પણ ન હોત. મનન સિવાય, ચિંતન સિવાય, વિચાર સિવાય મન નામનો પદાર્થ લોકમાં રહી શકતોજ નથી. ફક્ત તેરમું ગુણસ્થાનક જ એવું છે કે ત્યાં મનોવર્ગ જ્ઞાનાંપુદ્ગલોને ગ્રહણ કરીને દ્રવ્યમન પણે પરિણમાવવાનું હોવા છતાં તે ગુણસ્થાનક વર્તી સર્વજ્ઞ ભગવંતોનું મનન કરવાં પણું નથી. અર્થાત્ સ્વયંગી કેવળી તે સંકલ્પ-વિકલ્પ રહિત જ છે અને તેથી જ તેઓને માત્ર એક સાતાવેદનીયક્રમનોજ એ સમય પૂરતોજ બંધ હોઈ, તેટલી સ્થિતિ પ્રમાણ બંધાતું તે કર્મ, ત્રીજે સમયે નિર્જરી જાય છે. આ પરમાત્માઓ તેથી જ તે ભવની પૂર્ણતાએ અવશ્ય મોક્ષગામી બને છે.

સંકલ્પ વિકલ્પરૂપ ભાવમન નહીં હોવા છતાં મનોવર્ગજ્ઞાનાં પુદ્ગલોને પરિણમાવી દ્રવ્યમનના પ્રવર્તનરૂપ મનોયોગતો તેરમા ગુણસ્થાને પણ છે. એટલે ત્યાં દ્રવ્યમન અને ઉપયોગનો સંબંધ છે. પરંતુ ચઉદમા ગુણસ્થાને તો આત્મા સર્વથા અયોગીજ બની રહે છે. કારણ કે ત્યાં તો દ્રવ્યમન પણ હોતું નથી. જેથી ત્યાં ઉપયોગ અને મનોયોગનો સંબંધ સર્વદાને માટે છૂટી જાય છે. પરંતુ એવી મનના તદ્દન સંબંધ રહિત આત્મદશા તે અનુભવ ગમ્ય છે. આવી દશાની પ્રાપ્તિ હોવાનું તો સર્વજ્ઞ પુરુષેના વચનથી જાણી શકાય છે. મટે જ શ્રી આનંદધનજી મહારાજે પ્રભુસ્તવનમાં કહ્યું છે કે :-

મનહું દુરાશય્ય તે વશઆણ્યુ, તે આગમથી મતિ જાણ્યું,

આનંદધન પ્રભુ મહાદેવ આણો, તો સાચું કરી જાણ્યું,-હો કુથુંજન

ચૌદમા ગુણસ્થાનકથી આત્મા, દ્રવ્ય અને ભાવ એ બન્ને પ્રકારના મનના સંબંધથી સર્વથા અને સદાને માટે છૂટી જાય છે. પછી સિદ્ધાવસ્થાને પ્રાપ્ત કરવા છતાં પણ તે 'આત્મા' ઉપયોગ યુક્ત તો વર્તતોજ રહે છે.

લેખક રતિલાલ માણેકચંદ શાહ (મિત્રભાનું)

દેવ દુર્લભ મળ્યો માનવી દેહ આ,
વિષયની વાટમાં કેમ ગાળે ?
અર્ક ગુલાબનો ખૂબ મોંઘો મળ્યો,
ઢાળતો કાં અરે કીચ બાળે ?
રત્ન ચિંતામણિ હાર હાથે ચડ્યો.
કાચ બહલે અરે કાં ગુમાવે ?
આંખ ઉઘાડીને નિરખ તુ માનવી !
પ્રાપ્ત અવસર ફરી હાથ ના' વે.
—પ્રકુલ જે. સાવલા

—: અમૂલ્ય પ્રકાશન :—

અનેક વરસોની મહેનત અને સંશોધનપૂર્વક પરમપૂજ્ય વિદ્વાન
મુનિરાજશ્રી જંબુવિજયજી મહારાજના
વરદ્હસ્તે સંપાદિત થયેલ અનોડ અને અમૂલ્ય ગ્રંથ

‘દ્વાદશારં નયચક્રમ્ પ્રથમ અને દ્વિતીય ભાગ’

આ અમૂલ્ય ગ્રંથ જેમાં નયોતું અદ્ભુત વર્ણન છે તે દરેક સાધુ મુનિરાજે તથા સાધ્વીજી મહારાજ માટે અતિ ઉપયોગી ગ્રંથ છે. દરેક ગૃહસ્થોએ અને સમાજની દરેક લાયઝેરી માટે વસાવવા જોઈએ.

આ ગ્રંથ માટે પરમપૂજ્ય આચાર્યશ્રી વિજયધર્મસૂરીશ્વરજી મહારાજ જણાવે છે કે—

ભાવનગર શ્રી જૈન આત્માનંદ સભાએ આ પુસ્તકનું પ્રકાશન કર્યું તે એક મોટા ગૌરવની વાત છે, જે વિદ્વાન મુનિ મહારાજે, સાધ્વીજી મહારાજે, તથા શ્રાવકો તેમજ શ્રાવિકાઓને જૈન દર્શનના અભ્યાસ માટે ખૂબ જ ઉપયોગી નીવડશે.

ભારતભરમાં અનેક જૈન સંસ્થાઓ છે. તેઓએ પ્રગટ કરેલા પુસ્તકોમાં આ ‘દ્વાદશારં નયચક્રમ્’ને શ્રેષ્ઠ સ્થાને મૂકી શકાય તેમ છે. તે માટે શ્રી જૈન આત્માનંદ સભાને ધન્યવાદ ઘટે છે.

(કીંમત રૂ. ૪૦-૦૦ પોસ્ટ ખર્ચ અલગ)

ખંડાર પડી ચુકેલ છે જિનદત્તકથાનકમ્ (અમારું નવું પ્રકાશન)

પ્રસ્તુત જિનદત્તકથાનક સંસ્કૃત ભાષાના અભ્યાસીઓ માટે ખાસ ઉપયોગી એવો કથાગ્રંથ છે. સ્વ. પૂજ્યપાદ આગમપ્રભાકર શ્રુત-શિલ્પારિધિ શ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજની ઇચ્છાનુસાર આ ગ્રંથ પ્રકાશન કરવામાં સફળ થતા ખુબ આનંદ અને સંતોષ અનુભવાય છે.

અમારી વિનંતિને ધ્યાનમાં લઈને પરમ પૂજ્ય સાધ્વીજી મહારાજશ્રી ઓંકારશ્રીજી મહારાજે આ ગ્રંથનું સંપાદન-સંશોધનનું કાર્ય કરી આપવાની કૃપા કરી છે.

આ કથાનકનો ગુજરાતી ભાષામાં પણ સંક્ષિપ્ત સાર આપવામાં આવ્યો છે. આ ગ્રંથ દરેક લાયઝેરીમાં વસાવવા યોગ્ય છે.

(કીંમત રૂ. ૮-૦૦ (પોસ્ટ ખર્ચ અલગ)

લખો— શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા : ખારગેટ, ભાવનગર.

Atmanand Prakash

Regd. G. BV. 31

દૂરેક લાઈબ્રેરી તથા ઘરમાં વસાવવા જેવા અલભ્ય ગ્રંથો

સંસ્કૃત ગ્રંથો	કીંમત	ગુજરાતી ગ્રંથો	કીંમત
ત્રીશષ્ટિ શલાકાપુરુષ ચરિતમ્		શ્રી જ્ઞાનપ્રદીપ ભાગ ૧-૨-૩ સાથે	
મહાકાવ્યમ્ ૨-પૂર્વ ૩-૪		લે.સ્વ. પૂ. આ. શ્રી વિ. કસ્તુરસૂરીશ્વરજી	૨૦-૦૦
પુસ્તકાકારે (મૂળ સંસ્કૃત)	૨૦-૦૦	ધર્મ કૌશલ્ય	૩-૦૦
ત્રીશષ્ટિ શલાકા પુરુષચરિતમ્		નમસ્કાર મહામંત્ર	૩-૦૦
મહાકાવ્યમ્ પર્વ ૨-૩-૪		ચાર સાધન	૩-૦૦
પ્રતાકારે (મૂળ સંસ્કૃત)	૨૦-૦૦	પૂ. આગમ પ્રભાકર પુણ્યવિન્યજી	
દ્વાદશાર્ નયચક્રમ્ ભાગ ૧લો	૪૦-૦૦	શ્રદ્ધાંજલિ વિશેષાંક : પાકુ બાઈન્ડીંગ	૮-૦૦
દ્વાદશાર્ નયચક્રમ્ ભાગ ૨જો	૪૦-૦૦	ધર્મખિન્દુ ગ્રંથ	૧૦-૦૦
સ્ત્રી નિર્વાણ કેવલી ભક્તિ પ્રકરણ-મૂળ	૧૦-૦૦	સૂક્ત રતનાવલી	૦-૫૦
જિનદત્તાઆખ્યાન	૮-૦૦	સૂક્ત મુક્તાવલી	૦-૫૦
નવસ્મરણાદિ સ્તોત્ર સંન્દેહ:	૨-૦૦	જૈન દર્શન મીમાંસા	૩-૦૦
શ્રી સાધુ-સાધ્વી યોગ્ય આવશ્યક		શ્રી શત્રુઞ્જય ગિરિરાજ દર્શન	૬-૦૦
ક્રિયાસૂત્ર પ્રતાકારે	૫-૦૦	શ્રી શત્રુઞ્જય તીર્થનો પંદરમો ઉદ્ધાર	૧-૦૦
પ્રાકૃત વ્યાકરણમ્	૨-૦૦	આહુત ધર્મપ્રકાશ	૧-૦૦
શ્રી વીતરાગ મહાદેવ સ્તોત્રમ્	૧-૦૦	આત્માનંદ ચોવીશી	૧-૦૦
આદર્શોપાધ્યાય	૫-૦૦	બ્રહ્મચર્ય ચારિત્ર પૂનઃદિગ્ધી સંગ્રહ	૩-૦૦
		આત્મવલ્લભ પૂજા	૧૦-૦૦
ગુજરાતી ગ્રંથો		ચૌદ રાજલોક પૂજા	૧-૦૦
શ્રી સુમતિનાથ ચરિત્ર ભાગ-૧	૧૫-૦૦	આત્મવિશુદ્ધિ	૩-૦૦
શ્રી સુમતિનાથ ચરિત્ર ભાગ-૨	૩૫-૦૦	નવપદજીની પૂજા	૩-૦૦
શ્રી શ્રીપાળરાજાનો રાસ	૨૦-૦૦	આચારોપદેશ	૩-૦૦
શ્રી ભણ્યુ' અને જોયુ'	૩-૦૦	ગુરુભક્તિ ગહુલી સંગ્રહ	૨-૦૦
શ્રી સુપાશ્વનાથ ચરિત્ર ભાગ ૨ જો	૮-૦૦	ભક્તિ ભાવના	૧-૦૦
શ્રી કાવ્યસુધાકર	૮-૦૦	હું ને મારી બા	૫-૦૦
શ્રી કથારત્ન કોષ ભાગ ૧લો	૧૪-૦૦	જૈન શારદા પૂજનવિધિ	૦-૫૦
શ્રી આત્મકાન્તિ પ્રકાશ	૩-૦૦		

લખો :- શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા ખારગેઈટ, ભાવનગર (સૌરાષ્ટ્ર)
પોસ્ટેજ અલગ

तंत्री : श्री पोपटबाप रवणबाप सलोट श्री आत्मानंद प्रकाश तंत्री मंडण वती

પ્રકાશક : શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા, ભાવનગર

મુદ્રક : શેઠ હેમંદ્ર હરિલાલ આનંદ પ્રી. પ્રેસ, સુતારવાડ ભાવનગર.